

ELHUNYT TITKOS ERVIN

Budapest, 1928. február 1. – Budapest, 2015. augusztus 28.

*Dr. Titkos Ervin az OMSZ egykori osztályvezetője, főosztályvezetője, tudományos tanácsadója életének 88. évében elhunyt. Kérésének megfelelően földi maradványait az Újköztemető szóróparcelláján helyezték el. Az ELTE TTK meteorológus szakán 1954-ben szerzett diplomát. Közvetlenül az egyetem elvégzése után független aspiráns lett. Az aspirantúra befejezése után, 1957-ben került a Meteorológiai Intézethez. A légköri turbulencia elméleti alapjaival foglalkozó disszertációja alapján 1959-ben lett a fizikai tudományok kandidátusa. Egész pályafutása során hű maradt az elméleti kérdésekhez, a numerikus modellezéshez. Az OMI¹-ban először az elméleti meteorológiai kutató csoport munkatársa, majd 1969-ben az Előrejelző Osztály vezetője lett. Nem volt szobájába bezárkózó, csak az elméletnek élő szakember. Amikor lehetősége volt rá, a gyakorlati megfigyelésekből is kivette a részét. A magyar-szovjet tudományos együttműködések keretében lehetőség volt magyar szakembereket delegálni a szovjet kutatóexpedíciókba. 1963. december 3-án Leningrádból az *Esztonia* nevű szovjet kutatóhajóval a Mirnij déli-sarki kutatóállomásra utazott, ahol a 9. szovjet Antarktiszi Expedíció tagjaként, mint meteorológus dolgozott 1964. január 18-tól 1965. január 25-ig. Feladata időjárási térképek készítése és az időjárás előrejelzése volt. Élményeiről könyvet is írt, *Magyarok az Antarktison* címmel. Hazatérése után tovább folytatta elméleti kutatásait. Kutatási témája a természetes és mesterséges akadályok körüli áramlás, a légköri turbulencia és a légszennyező anyagok terjedésének modellezése volt. Jó orosz nyelvtudása miatt több magyar-szovjet, illetve a KGST² országok közötti nemzetközi együttműködésben képviselte hazánkat illetve a Szolgálatot. Kutató munkája mellett a Siófoki Viharjelző Observatórium gyakorlati szinoptikus előrejelző munkájából is részt vállalt. 1971-ben felmentették vezetői megbízása alól, s tudományos tanácsadónak nevezték ki. 1972-ben a KEI³-ból az OMSZ KH⁴-ba, helyezték át. 1974-ben a KEI Középtávú Előrejelző Osztályának lett a vezetője. 1979 és 1983 között a KEI Módszertani és Fejlesztési Főosztályának irányítására kapott megbízást, majd 1984-től a KEI Meteorológiai Számítóközpontjának az élén állt, főosztályvezetői rangban. A Szolgálat önállóan megalakult számítóközpontjának, a Számítástechnikai Főosztályának lett a vezetője 1986 áprilisában, amelyet egészen nyugdíjazásáig, 1988. december 31-ig vezetett. Vezetői feladatai mellett mindig foglalkozott elméleti szinoptikus kutatásokkal is. Visszavonulása után rövid ideig még bejárta az intézetbe. 1965-ben *Kiváló dolgozó*, 1966-ban *Munkaérdemrend Ezüst fokozata*, 1970-ben *Árvízvédelemért* kitüntetést kapott.*

Nyugodjék békében!

¹ Az OMSZ jogelődje, Országos Meteorológiai Intézet. Ezen a néven 1950 és 1970 között működött a „meteorológia”.

² KGST: Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa – a Szovjetunió és szövetségesei, a népi demokratikus országok gazdasági szervezete.

³ KEI: Központi Előrejelző Intézet, helyileg a Tatabánya (ma Hargita) téren volt, ahol később a Számítóközpont is.

⁴ KH: Központi Hivatal. Az OMSZ 1971-1993 között 3 intézetből és a központi hivatalból állt, amihez később önálló főosztályok is csatlakoztak, mint a Jégeső-elhárítás és a Számítóközpont.

HA MEGHALUNK

*...ha meghalunk
egyek leszünk a földdel
együtt élünk az idővel
álmodunk havat virágot
testünk tartja a világot
bennünk hullámszik a tenger
miénk a jéghegyek csendje
benne vagyunk fűben fában*

*minden repülő madárban
a szerelmes suttogásban
szélben kitörő vulkánban
learatott gabonában
az újszülött sírásában
az élet legendájában
ha meghalunk...*

Bánki Mihály